

Relation til voksne på anbringelsesstedet

Tilknytning til og anerkendelse fra et netværk af nære relationer er afgørende for anbragte børns trivsel. For institutionsanbragte børn er mor eller far oftest den vigtigste nære relation, men for hver tiende af de institutionsanbragte børn er en af de voksne på anbringelsesstedet den vigtigste person for dem¹.

Dette kapitel handler om anbragte børns relation til de voksne på anbringelsesstedet. I kapitlet vil vi komme ind på forskelle i relationen til voksne på anbringelsesstedet blandt børn anbragt på døgninstitutioner og børn anbragt på opholdssteder. Derudover beskriver vi forskellige parametre, som ifølge børnene og medarbejderne er afgørende for, at der bliver etableret en god og tillidsfuld relation mellem barnet og de voksne på anbringelsesstedet. Herunder belyser kapitlet betydningen af følgende:

- Én-til-én-kontakt med den voksne
- Initiativ og vedholdenhed fra den voksnes side
- Engagement og involvering i barnet, som ligger ud over den professionelle rolle
- Kontinuitet blandt de voksne

---

¹ SFI (2017): *Anbragte børn og unges trivsel 2016*.

**BØRN PÅ
OPHOLDSSTEDER
OPLEVER I
HØJERE GRAD, AT
VOKSNE HOLDER
AF DEM**

SAMMENFATNING AF RESULTATER OM RELATION TIL VOKSNE PÅ ANBRINGELSESTEDET

Trivselsundersøgelsen viser, at børn anbragt på døgninstitutioner, i mindre grad end børn på opholdssteder, oplever, at de voksne på anbringelsesstedet holder af dem. Det er i særdeleshed inden for det første år af den nuværende anbringelse, at denne forskel gør sig gældende.

I kapitlet fremhæves derudover parametre, som ifølge medarbejdere og børn er vigtige for relationen mellem børn og voksne. Ét parameter som børnene nævner, som afgørende for relationen, er én-til-én-kontakt med de voksne.

Et andet parameter, som både børn og medarbejdere, nævner som afgørende, er, at medarbejderne tager initiativ til at være sammen med barnet, og at medarbejderne er vedvarende i deres relation til barnet.

Derudover fremhæver børn og medarbejdere i interviewene engagement og deltagelse i barnets liv, ud over det den professionelle rolle tilskriver, som betydningsfuldt for barnet. Både børn og medarbejdere beskriver det som et element, der har stor betydning for relationen, og som kan bringe den voksne og barnet tættere på hinanden. Samtidig bliver det også beskrevet af medarbejdere, at det er vanskeligt at leve op til, da det er en svær balancegang mellem en professionel og privat relation.

Et sidste element, som børn og medarbejdere fremhæver som afgørende for relationen, er kontinuitet blandt medarbejdere på stedet. Både børn og medarbejdere beskriver, at det er afgørende for relationen, at der ikke er stor udskiftning blandt medarbejderne. Børnene beskriver, at de tætteste relationer de har til de voksne, er til dem, de har kendt gennem længere tid.

Resultater fra spørgeskemaet til anbringelsessteder viser, at børnene på døgninstitutioner i højere grad, end børnene på opholdssteder, skal forholde sig til flere medarbejdere, og også til flere nye medarbejdere, hvilket kan påvirke oplevelsen af kontinuitet. Dette kan være en af flere forklaringer på, at børn på opholdssteder i højere grad, end børn på døgninstitutioner, oplever, at have en tæt relation til voksne på anbringelsesstedet.

BØRN PÅ OPHOLDSSTEDER HAR EN TÆTTERE RELATION TIL VOKSNE PÅ ANBRINGELSESSTEDET

Trivselsundersøgelsen viser en forskel i, hvor ofte børn anbragt på henholdsvis opholdssteder og døgninstitutioner føler sig holdt af, af de voksne på anbringelsesstedet. Nedenstående tabel 3.1 viser, at en større andel af børn på opholdssteder end børn på døgninstitutioner, oftere føler sig holdt af, af de voksne.

TABEL 0.1 'OPLEVER DU, AT DER ER VOKSNE PÅ STEDET, SOM HOLDER AF DIG?'

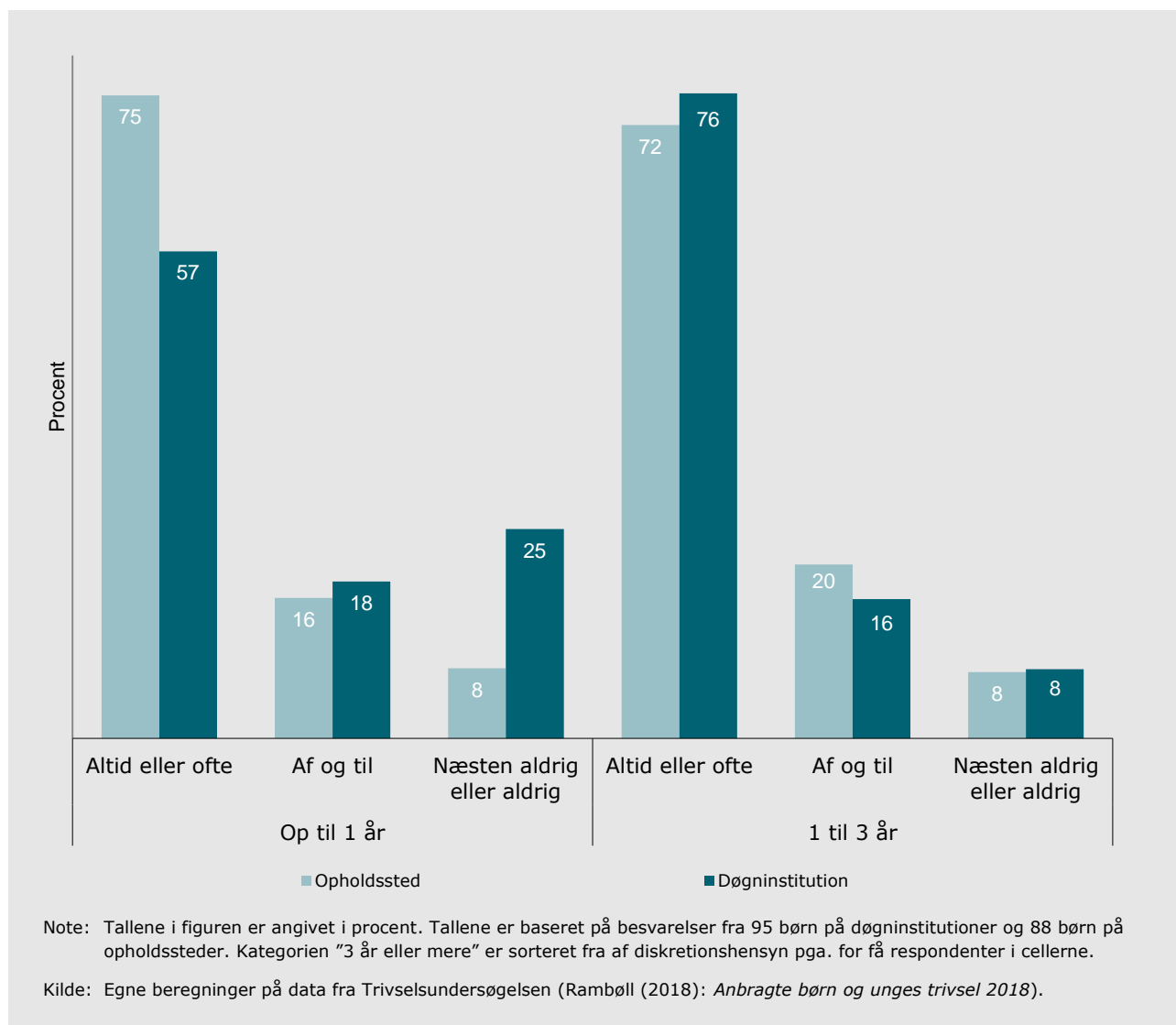
	Døgninstitutioner	Opholdssteder
Altid eller ofte	71	80
Af og til	16	14
Næsten aldrig eller aldrig	12	6
Total	100	100

Note: Tallene i tabellen er angivet i procent. Tallene er baseret på besvarelser fra 141 børn på døgninstitutioner og 153 børn på opholdssteder.

Kilde: Egne beregninger på data fra Trivselsundersøgelsen (Rambøll (2018): *Anbragte børn og unges trivsel 2018*).

Billedet af, hvor ofte børnene føler sig holdt af, af de voksne, nuanceres, når vi sammenholder det med, hvor lang tid børnene har været anbragt på deres nuværende anbringelsessted, se nedenstående figur 3.1. Her kan vi se, at forskellen særligt gør sig gældende inden for det første år af børnenes anbringelse. Inden for det første år af den nuværende anbringelse oplever børn på opholdssteder oftere, end børn på døgninstitutioner, at føle sig holdt af, af de voksne på anbringelsesstedet. Efter det første år og til og med det tredje år på det nuværende anbringelsessted udligner forskellen sig. Her ser vi, at andelen af børn, der føler sig holdt af på både opholdssteder og døgninstitutioner i højere grad følges ad.

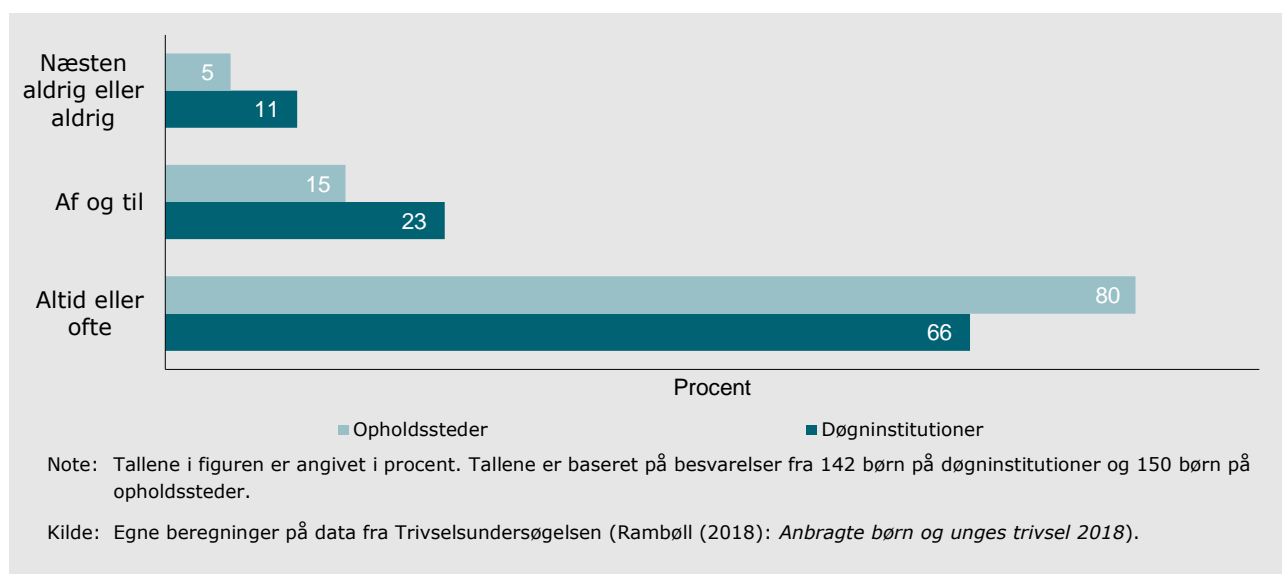
FIGUR 0.1 'OPLEVER DU, AT DER ER VOKSNE PÅ STEDET, SOM HOLDER AF DIG?' KRYDSET MED 'TID PÅ NUVÆRENDE ANBRINGELSESTED'

Der ses her en større udfordring for døgninstitutioner i forhold til at skabe en tæt relation mellem børnene og de voksne på anbringelsesstedet inden for det første år børnene er på anbringelsesstedet.

Børnene i Trivselsundersøgelsen er også blevet spurgt til deres oplevelse af, hvor ofte de voksne giver dem gode råd, se nedenstående figur 3.2. Børn på opholdssteder oplever oftere, end børn på døgninstitutioner, at de voksne på anbringelsesstedet giver dem gode råd.

FIGUR 0.2 'KAN DU GÅ TIL DE VOKSNE HER PÅ STEDET FOR AT FÅ ET GODT RÅD?'

I spørgeskemaet til anbringelsesstederne har lederne angivet, hvilken uddannelsesmæssig baggrund medarbejderne har. Af besvarelserne fremgår det, at der ikke er nogen nævneværdig forskel på medarbejdernes uddannelsesmæssige baggrund, når vi sammenligner døgninstitutioner og opholdssteder. Se figur 2 og tilhørende beskrivelse i bilag. Forklaringen på forskellen i forhold til børnenes relation til voksne på anbringelsesstedet, skal derfor ikke umiddelbart findes i medarbejdernes uddannelsesmæssige og faglige baggrund.

ÉN-TIL-ÉN-KONTAKT MED VOKSNE ER AFGØRENDE FOR RELATIONEN

Børnenes relation til de voksne på anbringelsesstedet er også belyst gennem interview med både børn og medarbejdere.

Af interviewene med børnene fremgår det, at børnene primært knytter sig til én eller to voksne på stedet. Interviewresultaterne peger også på, at der er forskellige parametre, der har betydning for om og hvem af de voksne på anbringelsesstedet, barnet knytter sig til.

Et af disse parametre er børnenes oplevelse af at have én-til-én-kontakt med de voksne på anbringelsesstedet. Flere børn beskriver i interviewene, hvordan den bedste tid er den, hvor de har én-til-én-kontakt med en voksen. Et barn fortæller, hvordan han bedst kan lide at tilbringe sin tid på anbringelsesstedet:

RELATIONER STYRKES AF ÉN- TIL-ÉN-KONTAKT

"Ude i sofaen, for så kan jeg snakke med en voksen. Det er rarest, når man har tid til at snakke med en voksen." (Barn, 13 år, døgninstitution)

Voksentiden er både tid til at snakke, støtte, lave aktiviteter, men også tid til at hjælpe barnet med praktiske ting. Børnene fortæller, hvordan de voksnes tid nogle gange optages af eksempelvis enkelte børn, hvis der opstår en konflikt eller, hvis et barn har ekstra behov for hjælp. To børn fortæller om konkrete situationer, hvor de oplevede, at voksne på anbringelsesstedet ikke havde tid:

"På et tidspunkt skulle jeg til fodbold, og der ville jeg gerne køres, fordi det regnede udenfor. Men det kunne jeg ikke. Der kom jeg ikke til fodbold. I den situation kunne jeg godt bruge lidt flere voksne." (Barn, 13 år, døgninstitution)

"Der var slet ikke nogen, der havde tid. Så var jeg bare ked af det for mig selv"

"Der har været to gange, hvor jeg har kommet ud fra værelset, og har spurgt, om de voksne havde tid. De sagde nej, og der var slet ikke nogen, der havde tid. Så var jeg bare ked af det for mig selv." (Barn, 13 år, døgninstitution)

Flere børn giver udtryk for, at det kan skabe utryghed, hvis de oplever, at de voksne ikke har nok tid. Også blandt medarbejderne er der bevidsthed om, at børnene får meget ud af én-til-én-kontakten og, at nogle børn ikke får opfyldt deres behov for voksenkontakt, når andre børn særligt kræver de voksnes opmærksomhed:

"Man bliver jo nødt til at være der, hvis der er et barn, der er ved at slå sig selv ihjel. Så bliver de andre børn nødt til at øve sig i køkultur, og det skaber små irritationer, som så bliver store. Måske et barn bare har rigtig meget brug for at sidde og drikke te med en voksen, men det kan den voksne bare ikke lige nu. Jeg har oplevet, at de andre børn bliver sure på det barn, der har problemer, og tager de voksnes tid." (Medarbejder, opholdssted)

Både børn og medarbejdere beskriver desuden, at aktiviteter uden for anbringelsesstedet giver mulighed for at skabe dybere relationer mellem børnene og de voksne. Et barn fortæller eksempelvis, hvordan han gerne vil på weekendture sammen med nogle få børn og en voksen, for at få noget mere voksen-tid; og en anden fortæller, hvordan det var hyggeligt at komme ud af huset og drikke kakao med en af de voksne. I forlængelse heraf fortæller et barn, hvordan der tidligere har været afsat dage til aktiviteter kun for ham og hans kontaktperson på anbringelsesstedet, og hvordan sådanne dage har været positive for hans relation til kontaktpersonen:

VEDHOLDENHED SKABER TILLIDS- FULDE RELATIO- NER PÅ SIGT

“Så fik man nogle penge, og så kunne man gå ud og lave hvad man havde lyst til - bowle eller spise eller et eller andet hver anden måned. Det var hyggeligt. Så fik man et lidt tættere bånd til den, man havde som kontaktperson. Og så giver det også en tillid mellem personen og barnet. Da jeg blev ældre, kunne jeg både mærke på mig selv, hvad det gjorde, og også se på de andre, at det gjorde, at de åbnede mere op.” (Barn, 17 år, døgninstitution)

DEN VOKSNE SKAL VÆRE INITIATIVRIG OG VEDHOLDENDE

Ikke kun én-til-én-kontakt med den voksne fremhæves som afgørende i interviewene. Flere børn beskriver også, at de synes, det er rart, når den voksne tager initiativ til aktiviteter. Både én-til-én-aktiviteter, men også aktiviteter i mindre børnegrupper – da det kan være svært for nogle børn selv at tage kontakt til de voksne. Medarbejderne peger også på, at det er væsentligt i forhold til trivslen og den gode relation, at de ikke blot tager initiativ, men også er vedvarende i deres relation. Her beskriver medarbejdere, hvordan vedholdenhed overfor barnet er med til at skabe tillidsfulde relationer på længere sigt, og hvordan det er en vigtig faktor for børnenes trivsel:

“Vores oplevelse var, at vi var vedholdende i relationen, og vi gerne ville det her barn. Det at vise, at lige meget hvor mange gange du kalder mig noget grimt, så er jeg her stadig lige ude foran døren. Jeg lukker den, når du kaster noget efter mig, men jeg er her stadigvæk.” (Medarbejder, opholdssted)

“Mange af de børn som vi har, har været igennem de her faser, og de oplever, at vi er her altså stadig, selvom verden ellers synes at ramle omkring dem. Der er nogle faste holdpunkter. Og vi tør godt at være i relationen, selvom de skælder os hæder og ære fra, så er vi der, vi rykker os ikke. Det er det lange seje træk, der gør, at vi kan have nogle, der efter 10 år siger, at de slet ikke kan genkende sig selv fra dengang.” (Medarbejder, opholdssted)

DET SKAL IKKE BARE VÆRE ET ARBEJDE FOR DEN VOKSNE

Flere af de interviewede børn i undersøgelsen lægger vægt på, at det er vigtigt for deres relation til de voksne, at de kan mærke, at de voksne er oprigtigt interesseret og engageret i barnet. Børnene beskriver det som negativt, hvis de har en oplevelse af, at anbringelsesstedet blot er de voksnes arbejdsplads.

Flere børn beskriver, hvordan de sætter pris på, når de voksne gør noget ekstra; noget der ligger ud over det forventelige i forhold til deres arbejde. Eksempelvis fortæller nogle af børnene om, hvordan en kontaktperson fra anbringelsesstedet har engageret sig meget i deres familie, hvordan en kontaktperson tager med i biografen i sin fritid og, hvordan en voksen inddrager dem i den voksnes egne fritidsinteresser. Nogle børn nævner også, hvordan det opleves som positivt, når de voksne engang imellem bøjer reglerne eller laver positiv forskelsbehandling for barnet. Et barn fortæller:

"Min kontaktperson gør forskel over for mig, men det er jo fordi, hun har kendt mig i så lang tid, og vi har været igennem så meget. Så hvis de voksne kunne mærke, at jeg havde brug for noget, så kunne de gå til chefen og spørge, om vi ikke lige kunne gøre sådan og sådan, for det kunne være positivt. Det viser barnet, at det ikke bare er et sted, du er. Det er ikke et fængsel, som man ofte hører børnehjem er - et surt hul. Det er det i hvert fald ikke her. Her er de voksne ikke bare, fordi de skal, og det er deres arbejde. De er her, fordi de vil børnene det bedste." (Barn, 17 år, døgninstitution)

Flere medarbejdere nævner også vigtigheden af at engagere sig i børnene på deres præmisser, og at give noget mere af sig selv end blot det professionelle, for at opbygge relationen til barnet. En medarbejder beskriver i forlængelse heraf, hvordan det er vigtigt at være autentisk:

"Det med at være en autentisk voksen. Den er så svær. Det er nogle gange lige på kanten af, hvad vi må, og hvad vi ikke må. Hvornår er du professionel, og hvornår er du ikke professionel? Men nogle gange så er succeskriteriet, at du har givet noget af dig selv, og at de kan mærke dig. At det ikke er noget, du påtager dig, fordi det er et job. Det er i virkeligheden nøglen. At man hele tiden lytter til dem, at man ikke altid distancerer sig." (Medarbejder, døgninstitution)

"At det ikke er noget, du påtager dig, fordi det er et job. Det er i virkeligheden nøglen."

Nogle medarbejdere beskriver også, hvordan engagement i de små hverdagsituationer, som børnene befinder sig i, kan give adgang til at udvikle relationen mellem barnet og den voksne. Eksempelvis beskriver en medarbejder, hvordan han indimellem går med barnet ud, når barnet skal ryge en cigaret, da det giver mulighed for at snakke med barnet under mere uformelle omstændigheder. En anden medarbejder beskriver, hvordan hun tager sig ekstra tid til at sige godnat til børnene, da det ofte er ved sengetid, at børnene har ro og et ekstra behov for at snakke.

Det er ifølge både børn og medarbejdere afgørende for relationen, at barnet oplever, at medarbejderne involverer sig ud over sit arbejde, og også giver noget af sig selv i relationen. Det er dog noget, som ifølge medarbejderne er vanskeligt at leve op til, og det italesættes som en hårfin grænse i forhold til, hvor meget, og hvordan, man som medarbejder skal involvere sig.

Regler og retningslinjer påvirker relationen negativt

De regler og retningslinjer, som medarbejderne er underlagt i deres arbejde, kan besværliggøre relationen mellem barn og voksen. Eksempelvis beskriver flere børn i interviewene, at regler, rammer og strukturer på anbringelsesstedet giver indtryk af, at de voksnes relation til børnene udelukkende er professionel. Et barn fortæller, at hun ikke har lyst til at tale med de voksne, da hun oplever, at alt bliver skrevet ned:

"Jeg føler bare, at man godt kan mærke, at det er deres arbejde. Også bare efter jeg fik at vide, at alt hvad man sagde, blev skrevet ned. Hvis man nu har åbnet sig op for en voksen, hvis man var ked af det en dag. En af de voksne tog computeren med, og viste mig, at alt var skrevet ned. De havde sådan en graf for, hvordan min skolegang gik og alt muligt i forhold til mit privatliv." (Barn, 17 år, opholdssted)

HÅNDHÆVELSE AF REGLER OG RET- NINGSLINJER GØR RELATIONEN PROFESSIONEL

I forlængelse heraf nævner flere af børnene, at de har en god relation til vikarerne på anbringelsesstedet. Børnene oplever, at vikarerne ikke er 'kedelige' lige som de andre medarbejdere og, at de ikke håndhæver reglerne i lige så høj grad som de fastansatte:

"De unge praktikanter er bedre end de andre, for de er ikke inde i alle de systemer. De er søde og flinke, men de gamle og de ældre der er ansat, de er så sure, at det er sindssygt. Man bliver overdænget konstant, og der bliver stillet 10.000 dumme spørgsmål. Også selvom man er 16 eller 20 år, så behandler de én som et lille barn." (Barn, 16 år, opholdssted)

Det kan være vanskeligt for medarbejderne at komme ud over det professionelle i relationen til børnene, da medarbejderne har nogle regler og retningslinjer, de skal følge i deres arbejde med børnene. Vikarerne har en anden rolle i forhold til barnet sammenlignet med de faste medarbejdere. Derfor kan det for nogle børn være nemmere at få oplevelsen af en relation, der ligger ud over det professionelle, til vikarerne.

KONTINUITET BLANDT DE VOKSNE ER VIGTIGT FOR RELATIONEN

Interviewene med børn og medarbejdere viser også, at det er vigtigt for den positive relation mellem børnene og de voksne, at medarbejderne ikke udskiftes hyppigt, og at medarbejderne er til stede på anbringelsesstedet ofte.

Manglende kontinuitet blandt medarbejderne udviser relationerne

Flere børn fortæller, at der går lang tid mellem vagterne for medarbejderne, hvilket kan besværliggøre relationen til de voksne. I forlængelse heraf lægger flere børn vægt på de længevarende relationer, når de skal beskrive positive relationer til voksne på deres anbringelsessted. Børnene oplever, at de har den tætteste relation til de voksne, som de har kendt i længst tid. Enkelte børn beskriver også, hvordan deres tætte voksenrelationer har været på anbringelsesstedet i al den tid barnet har været anbragt, og hvordan det skaber en tryghed hos barnet, at den voksne har fulgt barnet fra det ankom. Et barn beskriver relationen til sin kontaktperson:

"Vi er lidt tættere, da hun har været her fra starten af, og kender lidt mere til mig. Hun har altid været her. Hun kan også mærke på mig, hvis der er noget." (Barn, 17 år, døgninstitution)

Dette billede bliver forstærket af beskrivelser af, hvordan manglende kontinuitet blandt de voksne på stedet går ud over børnenes relation til de voksne:

"Man har nogle overfladiske forhold til dem, fordi der er så mange nye hver dag"

"Det er mere det, at det skifter hver dag, og at man aldrig ved, hvilken voksen det nu er. Det gør også, at man har nogle meget overfladiske forhold til dem, fordi der er så mange nye hver dag. Jeg synes, der er rigtig mange voksne, man skal forholde sig til." (Barn, 17 år, opholdssted)

Medarbejderne oplever også, at kontinuiteten i voksenrelationer er vigtige for børnenes trivsel. En medarbejder forklarer, at kontinuitet er afgørende for relationsarbejdet:

"Hvis der er uro eller stor udskiftning i personalegruppen, så bliver relationsarbejdet udvisket"

"Det er også vigtigt, at der er nærværende voksne tilstede og, at vi er lidt kontinuerlige omkring børnene. Det synes jeg har en stor effekt. Hvis der er uro eller stor udskiftning i personalegruppen, eller hvis den primære kontaktperson ikke er til stede, så bliver relationsarbejdet, som vi laver, udvisket." (Medarbejder, døgninstitution)

**BØRN PÅ DØGN-
INSTITUTIONER
SKAL FORHOLDE
SIG TIL FLERE
NYE VOKSNE**

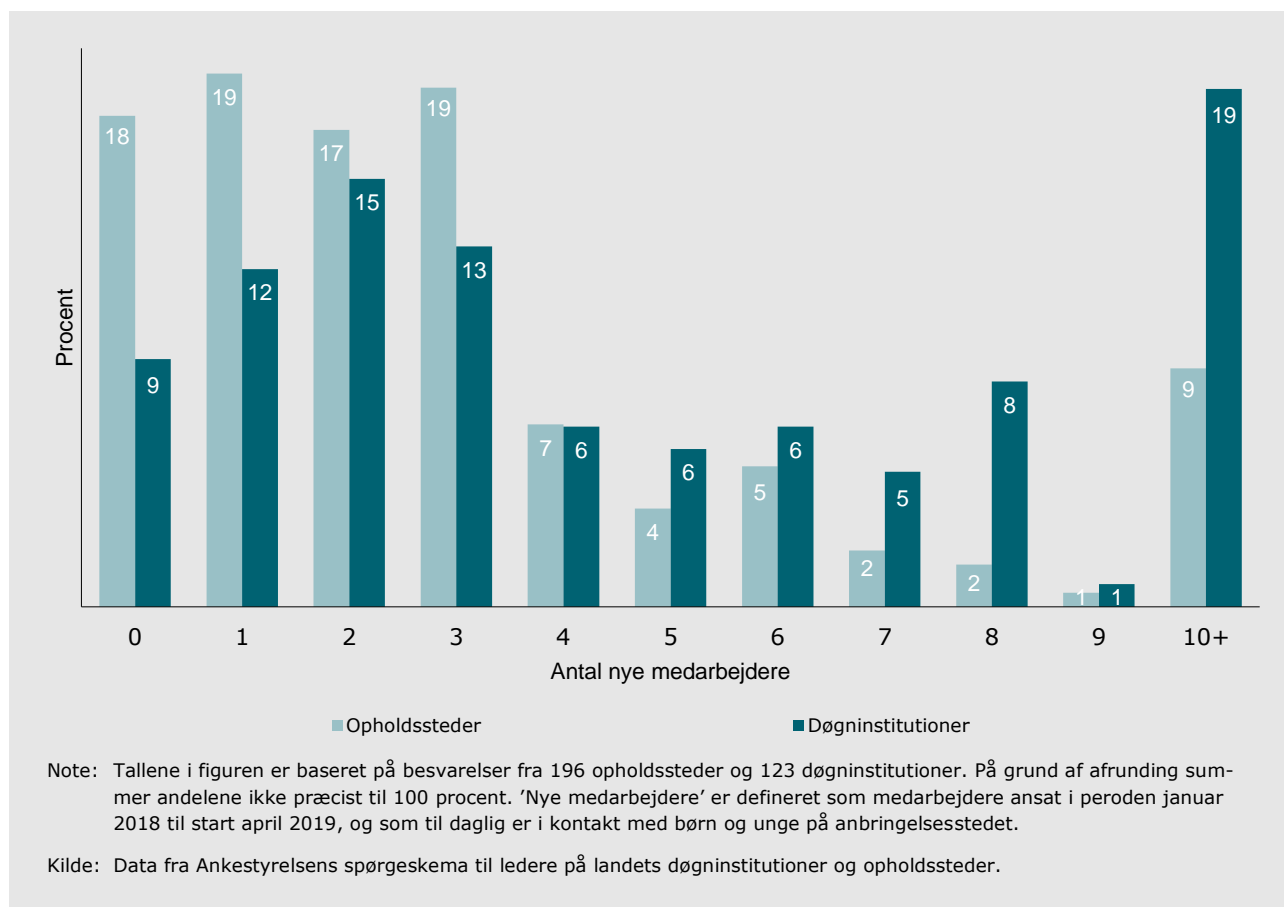
Flere nye medarbejdere på døgninstitutioner end opholdssteder

Antallet af personer børnene skal forholde sig til, har betydning for det enkelte barn.

I spørgeskemaet til ledere på døgninstitutioner og opholdssteder har vi blandt andet spurgt, hvor mange nye medarbejdere de har ansat siden januar 2018. Dette giver en indikation af, hvor mange nye voksne, børnene potentielt skal forholde sig til på deres anbringelsessted inden for en relativ kort tidsperiode. Spørgeskemaresultaterne viser ikke en nævneværdig forskel i den gennemsnitlige andel af nye medarbejdere for henholdsvis opholdssteder og døgninstitutioner, når vi sammenholder med antallet af medarbejdere i alt (18 procent nye medarbejdere for opholdssteder og 17 procent for døgninstitutioner).

Ser vi mere specifikt på antallet af nye medarbejdere på døgninstitutioner og opholdssteder, viser det sig dog, at majoriteten af opholdssteder har få nyansatte siden januar 2018. Blandt opholdssteder har 18 procent ingen nye medarbejdere, og 19 procent har en enkelt ny medarbejder. For døgninstitutioner har ni procent ingen nye medarbejdere, og 12 procent én ny medarbejder. Det er samtidig bemærkelsesværdigt, at 19 procent af døgninstitutionerne, i forhold til ni procent af opholdsstederne, har ansat over 10 nye medarbejdere i perioden, se figur 3.3.

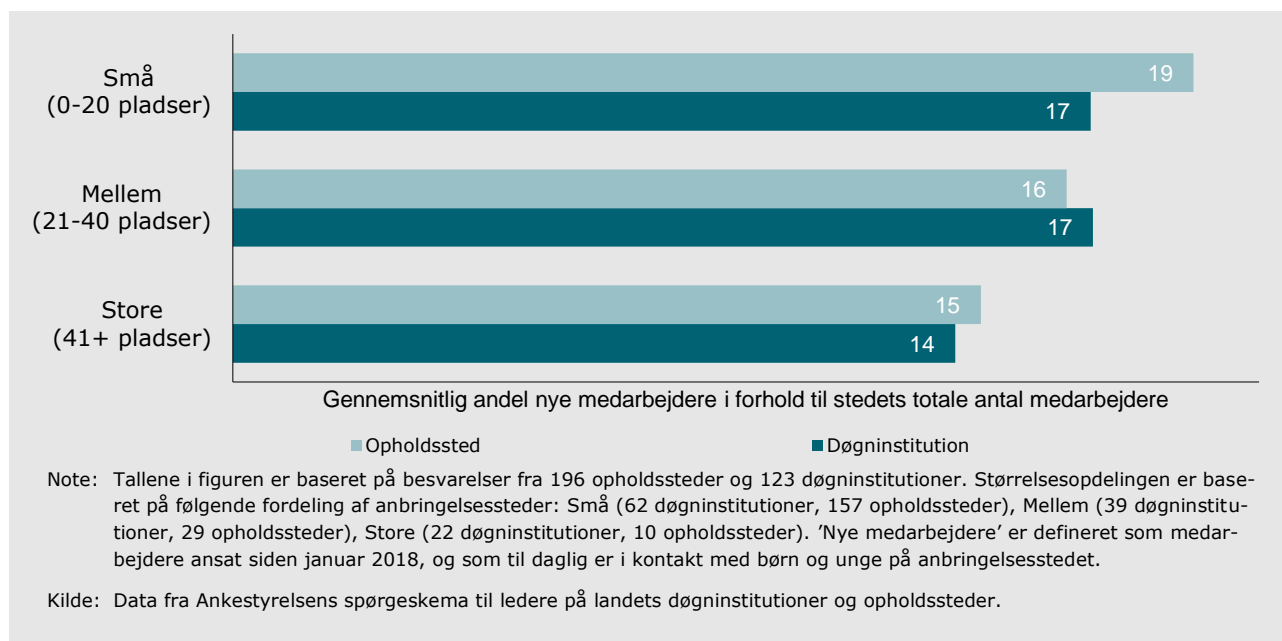
FIGUR 0.3 'HVOR MANGE NYE MEDARBEJDERE HAR I ANSAT SIDEN JANUAR 2018?'

En del af forklaringen på forskellene i antal nyansatte medarbejdere blandt døgninstitutioner og opholdssteder skal findes i forskellen på anbringelsesstedernes størrelse. Døgninstitutioner er generelt set større end opholdssteder. Af data fra Ankestyrelsens spørgeskema fremgår det, at døgninstitutioner i gennemsnit har 42 medarbejdere pr. institution, mens opholdssteder i gennemsnit har 15 medarbejdere.

Tager vi anbringelsesstedernes størrelse i betragtning, er der ikke en nævneværdig forskel på den gennemsnitlige andel af nye medarbejdere blandt små, mellemstore og store opholdssteder og døgninstitutioner. Der er heller ikke en nævneværdig forskel i forhold til den gennemsnitlige andel nye medarbejdere i forhold til opholdssteder og døgninstitutioner, se figur 3.5.

FIGUR 0.4 GENNEMSNITLIG ANDEL NYE MEDARBEJDERE FORDELT PÅ ANBRINGELSESTEDETS STØRRELSE

Grunden til at det fortsat er relevant at se på antallet af nye medarbejdere, skyldes, at børnene på døgninstitutioner, blandt andet grundet stedernes størrelse, skal forholde sig til flere medarbejdere og ikke mindst flere nye medarbejdere. De mange både voksne og nye voksne kan påvirke relationen mellem barnet og den voksne negativt. Én mulig forklaring på, at børn på opholdssteder, i højere grad end børn på døgninstitutioner, oplever, at de voksne holder af dem, er, at børn på døgninstitutioner i højere grad bliver konfronteret med flere og nye medarbejdere.

Større udfordring for døgninstitutioner at fastholde kvalificerede medarbejdere

Ser vi på, i hvor høj grad lederne af landets døgninstitutioner og opholdssteder oplever, at det er nemt at fastholde kvalificerede medarbejdere, viser resultaterne, at ledere af opholdssteder, i højere grad end på døgninstitutioner, oplever, at det er nemt at fastholde kvalificerede medarbejdere, se tabel 3.2.

TABEL 0.2 ER DET NEMT AT FASTHOLDE KVALIFICEREDE MEDARBEJDERE?

	Døgninstitutioner	Opholdssteder
I høj grad	50	59
I nogen grad	48	39
I ringe grad	2	1
Slet ikke	1	1
Total	100	100

Note: Tallene i figuren er baseret på besvarelser fra 196 opholdssteder og 123 døgninstitutioner. Tallene i tabellen er angivet i procent.

Kilde: Data fra Ankestyrelsens spørgeskema til ledere på landets døgninstitutioner og opholdssteder.

Bemærkninger i spørgeskemaet fra ledere på både døgninstitutioner og opholdssteder peger på en række udfordringer i forhold til at fastholde kvalificerede medarbejdere.

UDFORDRINGER I FORHOLD TIL AT FASTHOLDE MEDARBEJDERE

- Vanskeligt at ansætte medarbejdere, der er robuste både fysisk og psykisk, så de kan håndtere at være ansat på et anbringelsessted
- Vanskeligt at fastholde medarbejdere grundet skiftende arbejdstider, og weekend/natte arbejde
- Vanskeligt at fastholde medarbejdere grundet lønninger

At opholdssteder i højere grad end døgninstitutioner oplever, at det er nemmere at fastholde personale, kan tyde på, at døgninstitutioner står over for en lidt større udfordring end opholdssteder i forhold til at skabe kontinuitet blandt medarbejderne.